

РЕШЕНИЕ

№ 9355

гр. София, 09.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **11327** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.46а, ал.1 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ) във връзка с чл.145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на А. А. М., гражданин на С., [дата на раждане], ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.С., против Заповед рег.№ 8177 ПАМ-68/01.11.2024 г., издадена "за" Началника на Гранично полицейско управление-С., с което на оспорващия е наложена принудителна административна мярка "Връщане до страна на произход-С."
Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като твърди, че е издадена в противоречие с материалния закон и с административнопроцесуалните норми. Изтъква, че при издаването ѝ не е взето предвид предприетото пътуване със съпругата му и четирите му деца, които са малолетни. Допълва, че не е знаел за отнетия му хуманитарен статут, като по този начин е бил лишен от право на защита. Счита, че административният орган не е отчетел относимите обстоятелства при налагане на ПАМ. От Съда се иска да отмени оспорената заповед. В с.з. жалбоподателят се представлява от адв.С., а в последното с.з. по делото се явява лично, поддържа жалбата и моли Съда да отмени заповедта.
Ответникът – Началникът на ГПУ-С., чрез юк.К. моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

По делото се установява следната фактическа обстановка:

В предложение рег.№ 8177р-28566/01.11.2024 г. на ВПД Началник група 03 в ГПУ-С. (л.22), е посочено, че на 01.11.2024 г., около 12:45 ч на ГКПП-Аерогара С., при извършване на компенсирани мерки в зона "Ш." – контрол на пътници в салон "Заминаване", е извършена полицейска операция на жалбоподателя - А. А. М., гражданин на С. [дата на раждане], при

която същият е представил бордна карта за полет FR5037 по маршрут С.-К., карта на чужденец с хуманитарен статут №[ЕИК], издадена на 12.05.2023 г. от Б. и удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут №[ЕИК], издадено на 12.05.2023 г. от Б.. Изготвена е експертна справка № 1237/01.11.2024 г., при която е установено, че удостоверението за пътуване зад граница е истински документ и притежателят му е идентичен със снимката на лицето в документа. След направена справка в системи АИС-БДС и АИС-ЕРЧ е установено, че чуждият гражданин А. А. М. е с отнет хуманитарен статут в страната, считано от 19.06.2024 г. След справка в система АИС-ИД е установено, че:

Удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут №[ЕИК], издадено на 12.05.2023 г., протича по кат."N" – причина: документ за пътуване, обявен за недействителен от издаващия орган; сист.№[ЕИК], дата на залагане 02.07.2024 г., мярка към обекта: изземване и установяване самоличността на притежателя на документа, служба инициатор – ДБДС. Сигналът е разпространен в ШИС с № BG 0000005832679 0000 05.

Карта на чужденец с хуманитарен статут №[ЕИК], издадена на 12.05.2023 г., протича по кат."N" – причина: документ за пътуване, обявен за недействителен от издаващия орган; сист.№[ЕИК], дата на залагане 02.07.2024 г., мярка към обекта: изземване и установяване самоличността на притежателя на документа, служба инициатор – ДБДС. Сигналът е разпространен в ШИС с № BG 0000005832678 0000 05.

Документите са иззети с протокол за изземване рег.№ 817700-3390/01.11.2024 г. С цел да се предотвратят нови нарушения е направено предложение за налагане на ПАМ "Връщане до страната на произход С." на основание чл.41, т.4 ЗЧРБ.

При така установеното, с оспорената Заповед 8177 ПАМ-68/01.11.2024 г., издадена "за" Началника на ГПУ-С., на оспорващия е наложена ПАМ "Връщане до страна на произход-С." на основание чл.41, т.4 и чл.44, ал.1 ЗЧРБ. Заповедта за налагане на ПАМ е връчена на чужденеца на 11.12.2024 г. на език, който владее.

В хода на съдебното производство се приобщиха следните писмени доказателства:

От ответника: Доказателства за отсъствието на титуляра Началник на ГПУ-С. - А. Т. М. на 01.11.2024 г. - Заповед № 8121к-11219/22.07.2024 г.; Протокол за изземване рег.№ 817700-3390/01.11.2024 г. (л.48).

От Държавната агенция за бежанците: регистрационните документи на чужденеца в ДАБ и издадените актове във връзка с производство по предоставяне на закрила на жалбоподателя, включително Решение № 14994/19.10.2023 г. и Решение № 6611/31.05.2024 г., Карта на чужденец с хуманитарен статут №[ЕИК]/12.05.2023 г. (л.59).

От дирекция "Български документи за самоличност" в МВР: писмо УРИ 285300-4725/22.04.2025 г., според което за жалбоподателя е направена справка в НАИФ "Национален регистър на българските лични документи" е установено, че е лице с отнет хуманитарен статут и поради това издаденото му Удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут № [ЕИК]/12.05.2023 г. е унищожено (л.72).

От ДА "Национална сигурност": писмо рег.№ М-11431/20.11.2025 г., с което уведомяват Съда, че не разполагат с информацията за лицето А. А. М., [дата на раждане], да представлява заплаха за националната сигурност на Република Б.. В тази връзка е изпратено писмо рег.№ М-5944/17.03.2023 г., с което ДАНС не възразява да бъде предоставена международна закрила, ако лицето отговаря на условията по ЗУБ. С Решение № 6611/31.05.2024 г. ДАБ отнема предоставената международна закрила, на основание получено писмо вх.№ ЦУ-04-376/09.02.2024 г. от РДГП-Драгоман, с което уведомяват агенцията, че А. А. М. е привлечен като обвиняем за извършено престъпно деяние по чл.281, ал.2, т.3, т.4 и т.5 от НК и е осъден на "лишаване от

свобода" за срок от една година и шест месеца (л.95).

От жалбоподателя: Решение № 25072 от 27.11.2024 г. на АССГ по адм.дело № 11326/2024 г., с което е отменено настаняването на жалбоподателя в СДВНЧ, влязло в сила (л.43, л.104), както и Молба за отмяна на влязло в сила Решение № 2447 от 23.01.2025 г.на АССГ по адм.дело № 11544/2024 г., с което е отхвърлена жалбата на жалбоподателя срещу Решение № 6611/31.05.2024 г. (л.97).

По реда на чл.176 ГПК жалбоподателят направи изявление, в което сподели, че иска да остане тук. Работи в птицеферма, има трудов договор и може да издържа семейството си. Има четири деца, които живеят с него. Пристигнал е нелегално, а децата са дошли с виза. Подал е молба за закрила и е получил статут. Не е уведомен да му е отнет предоставеният статут. В С. са баща му и майка му, има връзка с тях. През цялото време откакто е влязъл, не е напускал Б.. По етническа принадлежност е кюрд. В С. е имало конфликти между кюрдите и всички останали.

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат е неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорването му. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в преклузивния 14-дневен срок. Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия съгласно чл.44, ал.1 ЗЧРБ и съгласно представена по делото Заповед № 4064з-1022/26.09.2019 г. на Директора на ГДПП-Аерогари, с която за налагането на ПАМ по чл.39а, ал.1, т.1-5 ЗЧРБ е оправомощен Началникът на ГПУ-С. (л.21). Тъй като административния акт е издаден "за" Началника на ГПУ-С., по делото се представиха доказателства за отсъствието на титуляра Началник на ГПУ-С. - А. Т. М. на 01.11.2024 г. - Заповед № 8121к-11219/22.07.2024 г. (л.48), както и Заповед № 4064з-1126/31.10.2024 г. на Директора на ГДПП-Аерогари, с която гл.инспектор Д. Т. К. е определен да осъществява функциите на Началник на ГПУ-С. за времето от 01.11. до 04.11.2024 г. (л.19).

Актът е издаден в предписаната от закона форма и е мотивиран от фактическа и правна страна, вкл. с мотивите в предложението рег.№ 8177р-28566/01.11.2024 г.

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено да са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил заповед в противния смисъл. Чужденецът адекватно е организирал защитата си, с което Съдът намира за спазено изискването по чл.12, т.1 от Директива 2008/115/ЕО за предоставяне на информацията относно съществуващите правни средства за защита. Заповедта е връчена на лицето на език, който владее.

Безспорно в хода на процедурата по издаване на процесната заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да я опорочават или да накърнят правата на чуждия гражданин. Съдът не установи допуснато нарушение на чл.35 АПК, тъй като оспореният административен акт е издаден при напълно изяснена фактическа обстановка.

Оспорената заповед е издадена на основание чл.41, т.4 ЗЧРБ, според която "връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна" се налага, когато по отношение на чужденеца има влязло в сила решение за отказ, прекратяване или отнемане на международна закрила или убежище; връщане се налага след писмено потвърждение от Държавната агенция за бежанците и в случай че производството по Закона за убежището и бежанците е прекратено с влязло в сила решение и чужденецът не е поискал разглеждането на молбата му да бъде довършено.

В случая е налице Решение № 6611/31.05.2024 г., издадено от Председателя на ДАБ, с което е отнет предоставеният на чужденеца хуманитарен статут. Същото е обжалвано по съдебен ред и с Решение № 2447 от 23.01.2025 г. на АССГ по адм.дело № 11544/2024 г., жалбата на чужденеца е отхвърлена. Съдебният акт е влязъл в сила, с което е влязло в сила решението за отнемане на международната закрила. В тази връзка се налага извод, че са налице материалните предпоставки за издаване на оспорената заповед.

С цел изчерпателност следва да се отбележи, че допълнително представените в хода на съдебното производство доказателства от жалбоподателя са неотнормими за преценката относно законосъобразността на процесното производство по налагане на ПАМ по чл.41, т.4 ЗЧРБ. Със същото жалбоподателят се домогва да постигне отмяна на влязло в сила съдебно решение, с което е стабилизирани административен акт за отнемане на международна закрила, но до отмяната (в случай че такава бъде постановена), влезлият в сила съдебен акт е задължителен за всички правни субекти. Съдът намира, че същото не може да бъде подлагано на инцидентен контрол за законосъобразност, тъй като е влязло в законна сила и следва да бъде зачетено от Съда. Относно законосъобразността на издадена заповед по чл.41, т.4 ЗЧРБ следва да се установи единствено обстоятелството дали спрямо чужденеца има влязло в сила решение за отказ, прекратяване или отнемане на международна закрила, което в случая е доказано.

Жалбоподателят е гражданин на трета страна, съгласно чл.3, т.1 от Директива 2008/115 на Европейския парламент и Съвета относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите - членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (Директивата 2008/115). Съгласно чл.2, § 1 директивата се прилага само по отношение на незаконно пребиваващи на територията на държава членка граждани на трети страни. Точка 2 на член 3 определя понятието "незаконен престой" като присъствие на територията на държава членка на гражданин на трета страна, който не отговаря или е престанал да отговаря на условията за влизане, престой или пребиваване в тази държава членка. От събраните по делото доказателства се установява, че чужденецът е в незаконен престой на територията на РБългария по смисъла на чл.3, т.2 от Директивата.

По силата на чл.44, ал.2 ЗЧРБ при налагане на мярката е дължима преценка за общата продължителност на пребиваване на чужденеца в Република Б., категориите уязвими лица, наличието на производства по ЗУБ или производства за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване, семейното му положение, както и съществуването на семейни, културни и социални връзки с държавата по произход на лицето.

В конкретния случай чужденецът е назначен на работа по трудов договор, обаче не е предприел нови действия за узаконяване на своя престой в РБългария и не е напуснал страната на основание чл.41, т.4 и чл.44, ал.1 ЗЧРБ. Обстоятелството, че чужденецът е тук със семейството си, е относимо към решаване на въпроса за предоставяне право на пребиваване, в случай че бъде поискано такова по реда на ЗЧРБ. В хода на проверката не е установено наличие на обстоятелствата по чл.44, ал.2 ЗЧРБ. По-конкретно, лицето е дееспособно, не спада към категориите "уязвими лица", липсват доказателства и не е представена информацията за лицето да страда от тежки здравословни проблеми.

Така изложеното води до извода, че при издаване на заповедта не е допуснато нарушение на чл.44, ал.2 ЗЧРБ. Решението за налагане на мярката е взето индивидуално и въз основа на обективни критерии по смисъла на предложение 6 от Преамбюла на Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г.

В процесния случай има приключила процедура по предоставяне на международна закрила по

отношение на жалбоподателя, поради което оставането му в Република Б. е лишено от основание. Според константната практиката на СЕС, след като веднъж бъде установено, че лицето е незаконно пребиваващо, компетентните национални органи трябва, по силата на чл.6, § 1 от Директива 2008/115, при съобразяване с предвидените в чл.6, § 2-5 от нея изключения, да приемат решение за връщане - Решение от 28 април 2011 г. по дело El D., C-61/11 PPU, т. 35; Решение от 6 декември 2011 г. по дело А., C-329/11, т. 31; Решение от 5 ноември 2014 г. по дело М., C-166/13, т.57. Следователно взетото решение за налагането на процесната ПАМ по отношение на жалбоподателя е съобразено и с предвижданията на общностното право, като не се установяват изключенията по чл.6, § 2-5 и основания за прилагане на забраната по чл.5 от Директива 2008/115. Не се установява и нарушаване на чл.8 ЕКПЧ относно правото на семеен живот.

Следва да се посочи, че при издаването на заповед за налагане на ПАМ административният орган действа в условията на обвързана компетентност, след като констатира основание за прилагане на ПАМ. В случая за чужденец е настъпил правопрекратяващият факт, което от своя страна създава задължение за неговото връщане, поради незаконното му пребиваване на територията на страната. Нормите, регламентиращи мерките за административна принуда и процедурата по налагането им, са императивни и задължителни за органа, а лицето не е предприело и други действия по узаконяване на престоя си в Република Б..

Ето защо Съдът намира, че заповедта е издадена в съответствие с материалния закон и е законосъобразна, а жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл.46, ал.1 и следващите от ЗЧРБ, Административен съд-София град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. М., гражданин на С., [дата на раждане] , ЕГН: [ЕГН], против Заповед рег.№ 8177 ПАМ-68/01.11.2024 г., издадена "за" Началника на Гранично полицейско управление-С., с което на оспорвания е наложена принудителна административна мярка "Връщане до страна на произход-С."

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: